

sluttet med, at naar det forholdt sig saaledes at der ikke kunde anføres virkelig gode Grunde for Mindretallets Forslag, saa maatte det vel dog ogsaa kunne gøres gældende mod Mindretallets Forslag, at man derved vilde forlade Fællesskabet. Det Standpunkt, jeg har stillet mig paa, er det, at man ikke skal undlade at gøre Forandring, naar der kan anføres gode Grunde for en Forandring; men derimod skal man ikke gøre en Forandring, hvorved man opgiver Fællesskabet, naar der ikke kan anføres overbevisende Grunde derfor. Spørgsmaalet er altsaa hovedsagelig dette, om der er overvejende Grunde til paa dette Punkt altsaa at gøre Forandringer i Lovforslaget. I det Øjeblik, man kan overbevise mig om, at det i Realiteten er rigtigt at gøre Forandring, saa forlanger jeg ingenlunde, at man skal undlade at gøre den i og for sig rigtige Forandring, fordi man derved kommer til at adskille sig fra det, som er svenskt og vel ogsaa bliver norsk Sælv. Det ærede Medlem mente ganske vist, at jeg ikke havde formaaet at anføre nogen Grund mod Mindretallets Endringsforslag under Nr. 11, idet han sagde, at jeg endogsaa havde endt med at udtale, at det ikke havde nogen Betydning, om man vedtog Mindretallets Endringsforslag eller ikke. Paa dette Punkt har det ærede Medlem ikke opfattet mig ganske rigtig. Jeg har anført, hvad der efter min Mening taler mod Mindretallets Forslag. Naar man ser Sagen fra et principielt Standpunkt, naar man betragter Sagen rationelt, om jeg maa udtrykke mig saa, maa man spørge, hvad der i og for sig er den naturlige og lunde Retsregel at opstille. Men noget ganske andet er, at jeg ved Siden af denne Opfattelse, at Lovforslagets Retsregel er den rette, kan have den Mening, at det praktisk talt ikke vil saa megen Betydning, om man ogsaa maatte forlade den i og for sig rigtige Retsregel. Min Mening er den, at det principielt, rationelt taget er rigtigt at vedtage Bestemmelsen, som den foreligger i Lovforslaget. Men jeg har dertil ganske vist søjet, at hvis man forandrede den efter Mindretallets Forslag under Nr. 11, vil man ikke praktisk naa noget i den Retning, man tilsigter; thi Følgen deraf vil blive, at Rederierne knappe af paa Maanedshyren, hvor de komme til at give Ekstrabetaling for Søndagsarbejde i det Tilfælde, hvorom Spørgsmaalet er. Det er egentlig derom, synes det mig, at Diskussionen drejer sig. Hvad nu dette Realitetsspørgsmaal angaar, skal jeg ikke opholde det høje Ting længe, da der er udtalt, tror jeg, hvad der kan siges om denne Sag. Jeg skal kun med Henhyn

til en Udtalelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) erkende, at det kan være, at Bestemmelsen, som den foreligger i Lovforslaget, maaste komme til at omfatte mere, end det har været tilfjttet. Det maa erkendes, tror jeg, at som Bestemmelsen er affattet, kan der blive Brug for den ogsaa i de Tilfælde, hvor der er bestemte Ruter eller Farter, som i og for sig ikke have noget at gøre med Søn- og Helligdage. Meningen har naturligvis kun været den, at naar et Skibs Tur gaar efter en forud lagt Plan, i hvis Medfør Skibet vil komme til at løse og lade om Søndagen, og naar de vedkommende altsaa kunne forudsætte, at de ville have dette Søndagsarbejde, da bør de ikke have Ekstrabetaling. Jeg skal erkende, at uden for disse Tilfælde er der ingen Grund til at nægte Ekstrabetaling, naar der virkelig med Sandhed kan siges at foreligge Ekstraarbejde, naar Søfolkene uden for al Beregning komme til at udføre Løse- og Ladearbejde paa en Søndag. Jeg er altsaa for mit Vedkommende meget villig til paa dette Punkt at forbeholde nærmere Overvejelse, om ikke Redaktionen kan være anderledes end nu i Lovforslaget; men Bestemmelsen i sin Helhed tror jeg ikke, det vilde være rigtigt at udelade af de Grunde, jeg til Overmaal har søgt at fremstille.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag Nr. 1 til § 1 af Udvælget:

Paragraffen affattes saaledes:

For at et Skib kan sejle under dansk Flag, maa det enten mindst for to Tredjedele ejes af Personer, som have Indfødsret og ikke ere blevne Statsborgere i fremmed Stat, eller som ere og i mindst fem Aar have været bosiddende i den danske Stat, eller tilhøre Aktieselskab, hvis Bestyrelse har sit Sæde i den danske Stat og bestaar af Aktieejere, som fyldestgøre de nævnte Betingelser.

Vedtages dette, indstyes i § 5, 3dje Linie, efter „Udlændings Eje“ Ordene: „saaledes at Skibet mister Retten til at sejle under dansk Flag, jfr. § 1,“ hvorhos i 5te Linie „samme“ ændres til „Parten“, og i § 20, 3dje Stykke, indstyes efter „Udlændings Eje“ de Ord: „og dette vil have til Følge, at Skibet ikke længere kan sejle under dansk Flag, jfr. § 1,“

vedtages uden Afstemning.